КРАСОТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ

Асенова крепость

Близо до Асеновградъ всредъ красивая мѣстность

На излетъ

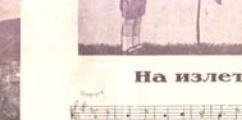

2. Тъ,гитѣ заключете
тукъ долу въ градъ,
измийте си рацетѣ
съсъ утринна вода! 2

3. Измийте си очитѣ
и младитѣ сърца —
тамъ горе въ планинитѣ 2
трептятъ безброй цвѣтя,

4. Трептятъ въ горитѣ гжсти
и кжпнатъ се въ лжчи,
и чакатъ млади пръсти 2
и радостни очи.

А. Разшѣтниковъ.

Здравчетата и продавачитѣ на състни продукти.

Главната дирекция на народното здраве е взела повнимъ къмъ населението да и подпомогне въ борбата и за чистота и здраве. Здравчетата могатъ да изиграятъ голѣма роля въ заснемане на народното здраве. Продавачитѣ трѣбва да спазятъ следнитѣ правила:

1. Да имѣятъ чисти ржци, изрѣзани нокти, маскливо тѣло и бѣла прислонка.

2. Да сѣ здрави и да не страдатъ отъ заразителни болести (особено отъ туберкулоза кашлица).

3. Да покриватъ ножчо, което продаватъ съ чиста хъртия, или то да бжде поставено въ покрити кошници, сандъци или шкафчи. Правятъ се поненги лесно по гнерации, плодове, хлѣбъ и другъ, и си заразяватъ!

4. Да не се пиютъ съ рѣка продуктитѣ, а само съ щипки, лъжици или вилици, и да сѣ обмиватъ на чиста тъкмъ хартия, а не въ вестники, или въ друга употрѣбвана вече книга.

5. Да измиватъ чаши, чинии, вилици и другъ прибори за пиене и ядене (боза, вода, лимонада, чай, гостби) съ много вода течеща и съ сапунъ, или добри и съ горещо вода.

6. Да не продаватъ и излагатъ развалени трени и сиренета.

Здравчетата не бива да купуватъ нашо ота такаци продавачи и да съвѣтваятъ слѣдъ всичко да се предпазятъ отъ тѣхъ!

Защо си толкова тжженъ Мжчо?

— Какъ да не ма е мжка Бачо! Вече всичко здравчета сѣ изплатиха абонамента на в. Здравецъ и си получиха прекрасного тебе. „Ръ обѣщавачъ", а ясно татко ми ма дала пари за него. За цигари и вино ими пари и всѣки день правоехе ма 5—10 лв. въ кръчмата, а за такова полезно вестниче не дала нито стотинки.

Сремъ ме е отъ учителя и отъ моитѣ другарчета.

Децата ще застанатъ „на смѣна" слѣдъ насъ. Да се погрижимъ за тѣхното възпитание и здраве!

Ленивко. Не, по-добре да отидемъ на езерото да се къпъ заедно. Въ виното по-лесно ножа мъ да ни вкара и на лекленти . . . На езерото е малко лошо. Лъ кажи отсадало.

Ленивко и Мързеланко. (влизатъ навонно и подавать бележкитѣ отъ лѣкаря)

Учителятъ. (Чете и изваждамъ се разкиснѣ). „Тия двамо господиновци страдатъ отъ болестъта „лигриция". Да се взиматъ подходящи лѣкрчи". А това значи на български лекость.

Цѣлкинъ казва. Значи отъ болестъта въдрзеть болни? . . . Браво на г-нъ доктора . . . . Колко вѣрно е опредѣлилъ болестъ нѣмъ . . (Всички се смѣятъ отъ сърдцѣ). Зъвнецъ!ъ бве за изхлзване.

Учителятъ. Следующия часъ сте свободни. Нѣма да имате френия. Господа Петрова е болна.

Ленивко и Мързеланчо (Подаватъ да вакнатъ чантитѣ сѣ).

Учителятъ (изъ дамчета) Ая ще оставатъ! Ще правите класна по аритметика.

Ленивко. (Прехвана устна). Но господинъ учителю, нали ми е лошо! Не мога да правя дневъ класно упражнение.

Мързеланко. (Забѣрчано) Не може ли утре да го правимъ? (Хвана се за главата). Много ми е лошо. . . .

Учителятъ. (Тъврди). Тозиъ часъ ще правите класното. Бъдетъ „лигрицъ" т. е. вашинтѣ мъзнемъ и вашата лекость найдобре по тоя начинъ ще изчезъе. . . (Излиза усмихнатъ).

Ленивко Добре е нарѣдихме. Хемъ рицинъ ногъ изгалтахме, хемъ отъ класното не можах ме да се отървенъ. (Гледа съ кокуръ по чинъ). Дявола да го вземе тоя лѣкарчо.

Мързеланко. Двойнатъ за тоя срокъ ми е сигурна. (Сѣда умислено на чинъ).

Ленивко. (Съ въдишка) А на мене повече отъ сигурна! Що ми трѣбвалъ да ивамъ дневъ на учителъ. . . (Сѣда зъдъ Мързеланко на другъ чинъ. Учителъ влизе).

(Завеса)

Колю Въздържателчето

Въ недѣленъ учеништѣ отъ пъроначалнотъ училище вдоха забѣга съ чисто въздържателна програма. Учениятъ на четвъртъ отдѣление Сѣвтловъ не спа нѣколко нощи подредъ, за да приготви сенъ постановката за вечерта, особено за монинчетата, които играехъ балетъ на трезвеностъ. Посетителитѣ останѣха много доволни, и помолеха да се повтори сѣщата забава още веднъжъ. Тази ученическа забава не се хареса само на Стефанъ Тарбата, който дъвнеше кръчма и горанжия грешу пари алкохолна отрова, които рушеше здравето на не малко лоде отъ нашето село.

— Нѣма друга работа, що учи хората да не пиятъ, — сърито кавазие Тарбата, когато слизаше надолу по стъбитѣ на училището.

— Не забелязах ли нѣкои дуи изгуби, когато представи ваше неговото момче Колю, противъ пиенищетѣ? — добави съ злобна усмихкъ вдлерьть Келчо, който обичеше да на стройка враждебно людетѣ единъ срещу другъ.

Момчетата Колю Сѣвтловъ направи най-силно впечатление. Той изнесе ролята на едно дете — ученикъ, което се завъзна въ една селска кръчма, започва да говори на пиенитѣ, че въ ежди ги чакатъ жени и деца, да имъ донесатъ хлѣбъ и дрѣхи, а тѣ киснатъ по цѣлъ нощи въ кръчмитѣ и рушатъ безмислено здравето си. Пиенищетѣ изкарѣшатъ изненадани родителитѣ си глави и започватъ да скинтятъ като кучета изъ Колю, който се обръща къмъ тѣхъ съ пламенитѣ думи:

— Ей, заблудени нвши бѣши! Спреснете се! Не виждате ли, че загивате въ тази кръчма, кждето е на квартира самата смъртъ... Защо пиете? Какъ полза имате, та си нѣмате въ кръвта си отрова, които действуя не по-малко отъ змийската отрова. Кажете за що пиете?

Пиенищетѣ бѣха като по чудо замлъкнали и внимателно слушаха.

Единъ отъ тѣхъ се обади съ пресмѣтъ гласъ:

— Кой си ти? Кой те праща да ни развалящъ спокойствето?

— Лъ съмъ Колю Въздържателчето и съмъ изпратенъ отъ вашитѣ жени и майки, отъ вашитѣ мили деца, за да ви вразумя въ тази кръчма.

При тѣзи думи дебелинътъ кабъ бѣчъ кръчмарь се спуща да ударе съ бутилка Колю, но въ сѣщата минута въ кръчмата влизаетъ една внушителна дама, хванатъ хващитѣ на кръчмаря и го задавѣтъ да си отиде на мѣстото си. Кръчмарьтъ ги гледа съ изпулени очи, кипи отъ гнѣвъ, но нѣма що да прави. Пиенищетѣ гледатъ като замаяни. Кои си тѣзи деца? Съ сини кати небето костюмчета?

— Ние сме вашитѣ деца. Дойдохме да ви извадимъ отъ тазн гробница.

Тогава всѣко дете хваща баща си за ръка и го подвежда навънъ, дето сѣдятъ много жени въ очакване на спасенитѣ отъ цари Ивановъ.

Завесата се спуща. Публиката вика: Браво! Да изиде Колю Въздържателчето! . . . Искаме да го видимъ еще веднжъ! Да го видимъ съ нерватъ храбра въздържателна дружина.

Методи Н. Марниовъ

Ученическа потрѣбителна кооперация „Детска книга" въ с. Караисенъ, Свищовско

Основана презъ 1932/33 учебна година. Презъ втората година е направила оборотъ 48,000 лв. съ печалба 7.030 лв. Купени сѣ съ кооперативни средства 50 красиви картини изъ България, 15 песни и 148 книги за библиотеката. Поощрилата е ученическата трапезария съ 400 леви Купена е електрическа инсталация за освѣтяване на училището за 452 лв. Кооперация за жна фондове за различни инсвитения: загиснъ на учеништѣ, бѣдни ученици, библиотеки и другъ. Въ съдѣйствието на учеништѣ та е единъ необходимостъ. Ръководителя на кооперацинта съ учителитѣ Александъръ Хр. Иванчъ, Йордапъ Хр. Пачевъ и В. Ивановска. Поздравляваме ги за тѣзи полезна дейность и пожелаваме още по голѣмъ успѣхъ на сѣщата.

Агьнце

Агьнце сивичко,
агьнце пъдичко,
много си миличко,
много си сладичко.

Тичашъ изъ нивитѣ,
хрупкашъ тревицата,
скачашъ крой слаинтѣ,
като дечицата.

А ядъ комшиитѣ
е е надвисло
гледа въ градинитѣ
слънцето весело.

Съ тебе сие миличко,
като близначета —
волни, игривички
отбори ходчета.

Ятанасъ Душковъ.

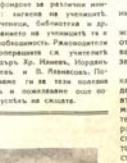

Дръ Никола Станчевъ
Специалистъ по вжтрешни и детски болести, приема болни. Кабинетъ и домъ на ул. Сердика № 18. Тел. 2-73-27

Гражданинъ на България! Животътъ на отворенитѣ въздушни пространства за детския организъмъ. Презъ лѣтнитѣ горещини децата трѣбва да бждатъ на полето, въ планината, при морето. Вашата лелея на 16 май въ „на детето" ще даде възможность и бедлнитѣ деца да отидатъ на лѣтуване въ детскитѣ лѣтовища.